



FCI – Standard nr 249 / 20. 05. 1997 / D

MALLORCA DOGI

(PERRO DOGO MALLOQUIN, CA DE BOU)

TÕLGE : Dr.J.-M. Paschoud ja pr R.Binder (saksa keelde).

PÄRITOLU: Hispaania.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

11. 12. 1996.

KASUTUS: Valve- ja kaitsekoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2

Pinšerid, šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad

Alarühm 2.2

Molossid. Dogilaadsed.

Töökasseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Muinasaegadest alates on Vahemere piirkond olnud ida ja lääne vahelise laevatee tõttu rahvaste kultuuri ning teaduse vahendamise ala. Need vastastikused vahendused, millel oli peaasjalikult äriiline eesmärk, võimaldasid ka koduloomade vahendamist; nende seas ka valve- ja kaitsekoerad, keda kasutati sadamates ning mereäärsetes piirkondades kaitseks piraatide ja mereröövlite vastu. Nende, peamiselt suurte, tugevate ja vastupidavate suurepealiste ning võimsa hammastikuga koerte seas tuli esile üks tüüp: need olid Ibeeria poolsaare dogid, keda Hispaania erinevates osades on kasutatud nii jahikoertena kui ka võitluskoertena härgade või teiste koerte vastu. Need koerad saatsid kuningas Jakob I-st tema vallutusretkedel ning jõudsid umbes aastaks 1230 ka Baleaaridele. 17. sajandil läksid Menorca ja teised piirkonnad Utrechti rahulepingu alusel inglise võimu alla. Inglased tõid baleaaridele sisse omad võitlus- ja valvekoerad ning ristasisid neid Ibeeria poolsaare dogidega, kes juba saartel olemas olid. 18. sajandi alguses muutusid rahva seas koerte ja härgade vahelised võitlused eriti populaarseteks ning kohalikud inglased hakkasid otsima sellisteks võitlusteks sobivat koera. Need selgitused põhjendavadki nime Ca de Bou, härjakoer. Hispaania koerte tõuraamatus on seda tõugu nimetatud juba aastast 1923. Esimesed ametlikud sissekanded pärinevad aastast 1928 ning aastal 1929 esitati neid koeri esimest korda Barcelonas toimunud koertenäitusel.

ÜLDMULJE :

Ta kuulub tüüpiliste, veidi pikendatud formaadiga molosside hulka, tugev ja võimas, keskmise kasvuga. Sugupooletüüp on selgelt märgatav eriti koljuosa poolest, mis on isastel suurema ümbermõõduga kui emastel.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Põhiolemuselt rahuliku iseloomuga, võib aga olukorrast tingitult olla ka vapper ja kartmatu; inimeste suhtes on seltsiv ja oma peremehele truu ning kiindunud. Valve- ja kaitsekoerana on ületamatu. Rahulikus olukorras on ta usaldusväärne ja enesekindel; erutuse korral on ta pilk läbitungiv.

PEA :

Pea on jõuline ja massiivne.

PEAPIIRKOND :

Kolju : See on suur, lai ja peaaegu ruudukujuline; kolju ümbermõõt, eriti isastel, on suurem kui turja kohalt mõõdetud rinnaümbermõõt. Laup on lai ja lame, laubavagu hästi väljendunud; eestvaates on kolju kuju tõttu kuklakühm märkamatu. Lauba ja koonu ülajooned on peaaegu paralleelsed, veidi konvergensed.

Üleminek labalt koonule : Külgvaates on see markantne ja silmatorkav; eestvaates aga vaid seetõttu märgatav, et kulmukaared tähelepandava laugavao moodustavad.

NÄOPIIRKOND :

Lõualihased on jõulised, esile tulevad, tugevasti arenenud ja ulatuvad altpoolt kuni silmapiirkonna keskele; kuigi mälumislihaste kohal võib pea külgedel esineda mõni nahakurd, on üldiselt pea nahk voltideta.

Ninapeegel : Must ja lai; ninasõõrmete vahel on hästi arenenud pikivagu.

Koon : Silmade sisenurkadest alates on koon lai ja koonuse kujuline, külgvaates meenutab see tõmpi ja laiapõhjalist keeglikurikat; koonuselg on sirge ja veidi tõusev. Koonupikkuse suhe koljuosa pikkusesse on 1 : 3.

Mokad : Küljelt katavad ülamokad alumisi kuni poole koonu pikkuseni, kust alates moodustub nähtav suunurga tasku. Ülamokad on üsna tihedalt liibuvad, aga alamoka

keskosa pöördub välja, kuid jääb suletud suu korral kaetuks. Läbivalt roosad suuõõne limaskestad on selgete ristisuunaliste vagudega ning igemeservad on mustalt pigmenteerunud.

Lõuad / Hambad : Lõualuud on tugevad, lõikehambad korrektselt reastunud ja kihvad hea asetusega; hammastik on täiskomplektne, hambad on valged ja tugevad; kerge alahambumus, alahambumuse maksimum ei tohi 1 cm ületada. Suletud suu korral ei tohi hambad nähtavale jääda.

Silmad : Suured, ovaalse kujuga; silmalaugude avad on laiad, hästi ääristatud ja veidi viltused; silmade värv peab olema nii tume kui võimalik ja sobima karvavärvusega; silmade limaskestad ei tohi nähtavad olla; eestvaates ei tohi ka silmavalge nähtavaks jääda. Silmad on sügaval ja teineteise suhtes laia asetusega.

Kõrvad : Kõrgel ja külgedel asetsevad, üsna väikesed, kõrvaleht on nähtava sisepinnaga ning volditud kaarena tahapoole hoiduv; see kõrvakuju on niinimetatud rooskõrv. Rahulikus olekus jääb kõrvaots silmajoonest allapoole.

KAEL :

Tugev, tüse, kogu olemusega hästi sobiv. Algusosas on kaela laius vastav umbes pea läbimõõdule; turjaga hästi liituv. Kaelanahk on veidi lõtv ja lubatud on kitsas kaelalott.

KERE :

Nimme (lanne) ja tühimikud : Lühike ja suhteliselt kitsas, silmatorkava võlvumisega laudja suunas.

Laudjas : Laudjas on ligikaudu 1 kuni 2 cm kõrgemal kui turi; laudja kalle horisontaaltasandi suhtes on umbes 30° ning see on veidi kitsam, kui rinnakorv.

Rindkere : Rinnakorv on peaaegu silinderjas, sügav ja ulatub kuni küünarnukkideni; teineteisest eemal

asetsevate labaluuservade tõttu on rind turja kohalt hästi lai.

Alajoon ja kõht : Rinnakorvi osas kulgeb maapinnaga paralleelselt; kõhujoon on veidi tõusev ja ülestõmmatud, kuid mitte hurdalik.

SABA :

Madala asetusega, tüvest jäme ja tipu suunas ahenev. Saba ulatub kuni kannaliigesteni ja lõpeb teravalt. Rahulikus olekus on saba loomulikus rippuvas asendis; liikumisel kaardub saba kergelt ja tõuseb kuni seljajoone kõrguseni.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED :

Õlad : Üsna lühikesed, kergelt kaldus, vähe esiletulevad.

Õlavarred : Sirged ja paralleelsed, laia asetusega.

Küünarnukid : Rinnakorvi laiuse tõttu veidi eemale hoiduvad, kuid mitte mingil juhul väljapoole pööratud.

Küünarvarred : Hästi lihaselised, sirged; tugeva luustruktuuriga.

Esikäpad : Tugevad, paksude, tihedalt kokku surutud ja veidi kumerdunud varvastega; käpapadjandid on kergelt pigmenteerunud.

TAGAJÄSEMED :

Lihaselised, laiema seisuga kui esijäsemed.

Reied : Laiad, loomulike nurkadega.

Pöiad : Lühikesed, sirged, tugevad. Kannused on ebasoovitavad.

Tagakäpad : Tugevad, paksude varvastega, mis on pikemad kui esivarbad, kuid koos säilitavad siiski käpa ovaalse kuju; käpapadjandid on eelistatult pigmenteerunud.

LIIKUMINE :

Selle tõu tüüpiliseks liikumisviisiks on traav.

NAHK :

Nahk on üsna paks ja hästi kerele liibuv, välja arvatud kaela osas, kus see kerge loti moodustab.

KARVKATE

KARV : Lühike ja katsudes karm.

VÄRVUS : Vöödiline, liivakarva ja must, soovitatavalt antud järjestuses; vöödilistel koertel peavad tumedad toonid ülekaalus olema, liivakarva koertel intensiivsed toonid. Valged laigud on esikäppadel, rinnal ja koonul lubatud kõige enam kuni 30% pinnast. Samuti on lubatud ka must mask.

SUURUS JA KEHAKAAL :

Turjakõrgus : Isased 55 kuni 58 cm.
Emased 52 kuni 55 cm.

Kehakaal : Isased 35 kuni 38 kg.
Emased 30 kuni 34 kg.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

RASKED VEAD :

- Koerad, kelle turjakõrgus on suurem laudja kõrgusest.
- Alahambumus rohkem kui 1 cm.
- Kääritaoline- või otsehambumus.
- Kahe eespurihamba puudumine.

- Mitte rooskõrvad, vaid lamedad, põskedele liibuvad kõrvad; tüvest püstised kõrvad, kui ka tagumine kolmandik rooskõrva kuju meenutab.
- Bulldogi saba.
- Igasugune muu standardiga määratletud raske viga.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Argus, agressiivsus.
- Ülehambumus.
- Heledad või kollased silmad.
- Kupeeritud kõrvad või saba.
- Valged värvimärgised, mis katavad rohkem kui 30% keha pinnast, erinevalt esijalgadest, rinnast ja koonust.
- Igasugust muud värvi laigud.

KESKMISE KOERA MÕÕTMED :

- | | | |
|-----------------------------------|------|-----|
| • Kehakaal | 36 | kg |
| • Kõrgus puusalt | 58 | cm |
| • Turjakõrgus | 56 | cm |
| • Rinnaübermõõt | 78 | cm |
| • Pea übermõõt | 59,5 | cm |
| • Pikkus kuklakühmust sabatüveni | 73 | cm |
| • Pikkus kuklakühmust koonutipuni | 22 | cm |
| • Koonupikkus kuni laubalõikeni | 8 | cm. |

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalist, november 2004.

heaks kiidetud EKL juhatuses_10.veebruari 2005 protokoll nr 2